

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 'sweks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, is f5 in de drie maanden.

DONDERDAG 12 FEBRUARI.

De prijs dezer Courant is, van een tot vijf regels, f1 voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen regelwag, voor elke plaatsing.

Pensioenen.

I.

Sedert jaren hoorde men luide klagten over de verkwistende hand, met welke door ons bestuur pensioenen worden uitgereikt. Het was niet enkel het hoog bedrag van hetgeen men aan enkele gelukkigen schonk, — maar vooral het groot aantal hunner, welke ten laste der schatkist kwamen, dat tot die klagten aanleiding gaf. Dit aantal groeide met elken minister aan, want het minst zonderrings van onsen toestand is, dat men sedert 1813 bij het bestuur steeds bezig was te organiseren en te reorganiseren, zonder dat er evenwel immer orde ontstond. Met elke organisatie werden er eenige ambten gesupprimeerd, eenige ambtenaren gepensioneerd, welke spoedig weder door andere ambten en andere personen vervangen werden. Van daar steeg het bedrag der pensioenen tot een voor ons kleine land schrikbarende hoogte.

Waarschijnlijk ware dit ongestoord zoo voortgegaan, indien niet de financiële moeilijkheden, in welke het bestuur zich gewikkeld had, de opening van het duistere boek van ons financie-wezen noodzakelijk gemaakt en de misbruiken in het licht gesteld hadden, met 'slands penningen gepløegd. Nu drongen de Staten-Generaal, onder anderen, ook zoo sterk op eene pensioen-wet aan, dat het bestuur, hoewel onganze, besloot aan dien wensch, althans gedeeltelijk, toe te geven. In de zittingen van 1841 en 1842 bood het een ontwerp aan, dat, als onvoldedig en onvoldoende, de goedkeuring der Staten-Generaal niet behield. Sedert liet men vier jaren verloop, zonder dat men op het onderwerp terugkwam. Men werd liever niet door eene wet aan zekere regels gebonden en had dus geen haast.

Na vier jaren rustens heeft men eindelijk goedgevonden eens weder met een ontwerp van wet te voorschijn te komen, waarvan reeds de titel de onvolledigheid bewijst. De titel, toch, luidt: »ontwerp van wet op de burgerlijke pensioenen.» Doch de militaire noch de kerkelijke pensioenen worden dus geregeld, niettegenstaande de militaire pensioenen eenige malen gouds meer bedragen dan de burgerlijke. Van waar die weglating? De memorie van toelichting bewaart daarom niet een diep stilzwijgen. Ook het ont-

werp van 1841 betrof alleen de burgerlijke pensioenen. Toen drongen al de afdelingen der Tweede Kamer er op aan, dat ook omtrent de militaire en kerkelijke pensioenen wettelijke regels voorgesteld zouden worden. Velen schenen wel niet te wenschen, dat die regels bij eene en dezelfde wet gesteld zouden worden, maar allen echter wilden, dat te gelijker tijd die punten tegen misbruik verzekerd wierden.

Wat de militaire pensioenen betreft, zoo oordeelden de ministers eene wet daarop eerst ongrondwettig en strijdig met het koninklijk prerogatief. Zoedra zij echter zagen, dat de groote meerderheid der Kamer die meening niet deelde, en dat hun ontwerp gevaar liep van afgestemd te worden, was hun de grondwet geen hinderpaal meer, werd er van het koninklijk prerogatief niet meer gesproken, maar, integendeel, beloofd, dat, wanneer het ontwerp van wet op de burgerlijke pensioenen mogt aangenomen worden, de ministers in de eerstvolgende zitting het braaf gedrag der Kamers zouden beloonen en aan de Staten-Generaal een ontwerp van wet tot regeling van het bedrag der militaire pensioenen aanbieden. De Kamer, echter, was niet zoet, het ontwerp werd niet aangenomen en de ministers hielden dus ook hun beloofd ontwerp te huis.

Wat de kerkelijke pensioenen betreft, zoo bleven de ministers eene wet weigeren. De zaak was te moeilijk, te ingewikkeld en te weinig geschikt voor de openlijke behandeling in eene wetgevende vergadering. Men geloofde niet, dat wij deze zonderrings redenen verstaan; zij worden door ons slechts overgenomen uit de beantwoording van de aanvragen, door de afdelingen op het ingediend ontwerp van wet gemaakt. Menigen zou gevoelen, dat juist moeilijke en ingewikkelde onderwerpen beter bij eene wet dan bij een besluit zouden geregeld worden; men zou meenen, zich daarbij door niet genoeg licht te kunnen omringen. Het tegendeel is bij onze ministers waar. Wat moeilijk en ingewikkeld is, kunnen zij zeer goed alleen veruigen, maar voor hetgeen gemakkelijk en eenvoudig is, zoeken zij hulp en ondersteuning bij de Kamer. Het verheven standpunt, waarop zij geplaatst zijn, duldt niet, dat zij zich met zulke mistigheden ophouden; alleen het groote

trekt hen aan. Maar hunne kennis daarvan schijnt eene, welke zich niet weet mede te deelen; want uit hun antwoord moet men opmaken, dat zij buiten staat zijn om de Kamers genoegzaam in te lichten, ten einde deze de zaak even goed als zij-zelfen zouden inzien. Zij handelen dus waarschijnlijk niet volgens regels, maar als bij ingeving.

Thans wordt er een nieuw ontwerp van wet op de pensioenen ingediend; maar de minister rekent er op, dat de Kamer het vijf jaren gelede vergeten is en spreekt daarom met geen enkel woord van militaire en kerkelijke pensioenen, niettegenstaande juist voor de militaire pensioenen regeling hoog noodig is. Reeds dit is een bezwaar, hetwelk de verwerping der voorgedragen pensioen-wet behoort na zich te slepen. Wanneer men zoo lange jaren wacht met aan zijne verplichtingen te voldoen, zoo past het ten minste, dat de voordragt, eenmaal gedaan, het geheel omvatte en doeltreffend zij. Het eerste is zeker het geval niet; of het met het laatste beter gesteld zij, zullen wij later zien.

Buitenlandsche berichten.

RUSLAND.

Bij den tegenwoordigen toestand der kerk in Rusland, al het niet onbelangrijk zijn, de volgende statistische opgaven nopens de in het keizerrijk gedulde godsdiensten te lezen, welke het blad van het Russische ministerie van binnenlandsche zaken mededeelt: In het jaar 1848 waren in den geheelen keizerstaat, met uitzondering van het koninkrijk Polen, 8,634,373 individua's, die niet der heerschende godsdienst toegedaan waren, namelijk: 2,753,876 roomsch-katholijken, 323,626 Grieken-Armenische, 16,084 katholijk-Armenische, 1,669,601 lutheranen en 40,691 gereformeerden; daarboven nog 2,317,644 aanhangers van den Islam, 1,763,738 joden, 223,312 dienaars van Lama en 175,914 Gözendieners.

ITALIE.

Florence, 30 jan. De uitvering van Arant aan de pausselijke overheid heeft in den nacht van den 27sten plaats gehad en zoomeer mincegen te weten, dat de groothertog dienstig geacht heeft, de heiligheden te verschieten en eenige dagen in de Mensonnes door te brengen. De heer Arant was door de kapiteinatie van 2. oktober des vorigen jaars gevangengevoerd naar niet-uitlevering, daar hij, onder anderen, bepaalde, dat de bij het laatste in de Romagna gebeurde gecompromitteerde vlogtelingen niet aan de pausselijke overheid zouden worden uitgeleverd. Er hebben zich, door dagen, bonden gevormd en men schapende op Arant: »Weg met den minister, weg met de aanhangers van het roomsche heil.» Men weet, dat men, op eenzotten van den geant van dit hof, den heer Arant uitgeleverd en den heer Rosellini, eige-

naar van het koninklijk huis »*Elvico*» te Livorno gearresteed heeft.

PRUISSEN.

Berlijn, 5 febr. De Berliner Nachrichten bevelen de volgende bekendmaking: Z. K. H. prins Karel van Pruisen en Z. D. H. vorst von Schaumburg-Waldenburg hebben zich niet genoopt gevonden, de ter zake der stichting eener kolonie van Duitschers op de Moscovito-kust gestelde koopvoorwaarden goed te keuren en de onderhandelingen zijn aldus afgebroken geworden.

Van den Rijn, 4 febr. De dood van hertog Karl von Brunswick weder bij de bondgenootschaps-gedane pogingen tot erkenning zijner aanspraak op het hertogdom, zijn, gelijk vroeger, ook nu niet door de vergadering niet ontvankelijk verklaard geworden.

ENGELAND.

Londen, 7 febr. De heer O'Connell heeft gisteren in het Lagerhuis aangekondigd, dat hij aanstaanden dinsdag de Kamer opmerkzaam zoude maken op den hongersnood, welke thans in Ierland heerscht.

— De heer Miles heeft te kennen gegeven, dat de oppositie plan heeft om voor te stellen, dat de door sir Robert Peel voorgedragen maatregelen zes maanden zouden worden uitgesteld, iets, dat met eene geheele verwerping zoude gelijk staan.

— Lord Henniker, afgevaardigde uit het graafschap Suffolk, heeft zijne dewissie gegeven, om dezelide beweegreden als lord Ashley en anderen.

— In weinige dagen zijn de petitiën, die in het graafschap Lancaster werden rondgezonden, ten einde ondertekeningen te verkrijgen, om de algeheele en onmiddellijke afschaffing der graanwetten te erlangen, met niet minder dan 330.000 handteekeningen voorzien geworden.

— Men zegt, dat de kiezers van de universiteit van Cambridge eenen stap zullen doen bij den heer Goulburn, kanselier van den exchequer en hun afgevaardigde, ten einde hij zijne demissie nemt uit aanmerking van de weinige sympathie, welke de voorstellen van sir Robert Peel bij hen vinden.

— Men zegt, dat de fabrikkanten van Manchester voornemens zijn, om de werkuren hunner arbeiders in stede van 12, op 11 uren te bepalen, zoodra de voorstellen van sir Robert Peel kracht van wet zullen hebben bekomen.

— De fortén van Sheerness aan de monding der Tweems, zijn dezer dagen met kanonnen gewapend.

— In weerwil van den buitengewonen spoed, waarmede de koestier, die de Indische nieuwskijdingen voor de Times van Trifst naar Londen heeft overgebracht, die reis heeft afgelegd, blijft de Morning Herald beweren, dat de weg over Frankrijk de kortste is; dat blad noodigt het Fransche gouvernement uit, om eene geregelde dienst door middel van pakket-booten, tusschen Alexandrië en Marseille, vast te stellen, die door snelheid van overtocht het voordeel aan hunne zijde zullen hebben.

— Het is in Engeland gebruikelijk, dat bij gelegenheid der viering van geboortedagen van prins en prinsessen van het vorstelijk huis, de kerken van Windsor hun klokkenspel vrolijk doen hooren, en de kanonnen der stad een salvo ter hunner ere doen. De zulké dagen ontvangen de klokkenspel en de kanoniërs elk eene gratificatie van twee guldens. De gemeenteraad leverde het kruid. Een der hofbeambten heeft aan die leden doen weten, dat zij hun klokkenspel in het vervolg niet weder behoefden te laten hooren, en dat er op de verjaardagen van den koning van Hannover, den hertog van Cambridge, de hertogin von Gloucester en prinses Sophie, ooms en tantes van de koningin, geene salutschoten meer behoefden gedaan te worden. Zij zullen, alzo geendelijken meer ontvangen. De Times, die dit mededeelt, zegt met op deze maatregel nit zinnigheid de geschied. Het wil om staatkundige redenen. [Zou dit mogelijk in navolging wezen van een dergelijk reeds vroeger enige jaren genomen besluit van het stedsbestuur van Arnhem?]

— Brieven van Hobart Town, van den 22sten septemder, bevestigen de treurige tijding van de schipbreuk van de Catanagui en van den dood van 414 personen, die zich aan boord bevonden. De eekwipandje bestond uit 46 matrozen. Er waren op het schip 369 emigranten, en van al dit volk hebben zich slechts de beetsman, zeven matrozen en een emigrant kunnen redderen. In den avond van den 30den augustus gebeurde deze ramp. Het schip, door storm weder

geslingerd, stiet op eenen klias bij den ingang van de straat van Bass op de westkust van het Konings-eiland. Het water drong met zulk eene snelheid in het vaartuig, dat zeer veel passagiers in hante kooijen verdronken. De overigen werden door de golven, die over het schip heen sloegen, weggespoeld, zonder een oogenblik rust te laten aan de ongelukkigen, die zich zochten vast te klampen aan de masten, touwen en verschaningen van het schip. Den daaropvolgenden ochtend waren er niet meer dan 30 levenden overig, maar het grootste gedeelte daarvan deelde spoedig in het lot van hen, die in den afgrond verzvolgen waren. De negen schipbreukelingen, die aan deze verschrikkelijke ramp ontkwamen, hadden nauwelijks voet aan wal gezet, of het door de golven geteisterde schip zank te midden van de honderden lijken, die rondom hetzelfde dreeven.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 febr. Gisteren avond ten 9 ure is de groote deputatie van de Kamer der Afgevaardigden, belast met het aanbieden van het adres, in antwoord op de troonrede van den koning door Z. M. op het paleis der Tuileriën ontvangen geworden.

De heer Sautet, president der Kamer, heeft het adres voorgelezen.

De koning heeft geantwoord:

»Mijne Heeren Afgevaardigden.

»Ik ontvang dit adres met een wezenlijk genoegen. Ik gevoel mij gelukkig, in hetzelfde eene zochterende bevestiging te vinden van den bijstand, welken gij mijn bewind verleent, en van die getrouwe en standvastige medewerking, welke tereus de grondslag van deszelfs kracht en de waarborg van al onze vrijheden zijn. De openbare meening erkent al meer en meer, dat Frankrijk door den geregelden gang en de volmaakte eenstemmigheid aller magten van den staat die hoogte van voorspoed bereikt heeft, waarover ik mij tegen u met zoo veel vreugde mag geluk wenschen. Ja, mijne Heeren, met het volste en blijdeste vertrouwen zie ik de toekomst van ons vaderland te gemeet. Dit vertrouwen wordt versterkt door de gevoelens, die gij mij zoo even hebt te kennen gegeven, en zij voorspelt mij, dat deze eenstemmigheid zich voortplantende van geslacht tot geslacht, voort zal gaan deze altijd groeiende welvaart te ontwikkelen, in welke zich thans alle klassen van ons maatschappelijk bestaan mogen verheugen. Zoodanig is sedert lang de wensch van mijn hart, het doel mijner pogingen, en het zal mijne schoonste belooning zijn, te kunnen hopen, dat mijne verknoctheid tot de versterking der wetten daarvan aan mijn land zal hebben bijgedragen.

— Vijf koetsen van het hof zijn voor eenige dagen door Clermont (Puy de Dome) gepasseerd, om Ibrahim-pacha van Perpignan naar Parijs te halen. De Egyptische prins zou deze reis den 8sten aanvaarden en den weg nemen over Toulouse, Bordeaux en Nantes. Op het paleis Elysée Bourbon is alles tot zijne ontvangst geregeld gemaakt.

— De commissie voor het budget van de Kamer der Afgevaardigden heeft heden derzelve onderzoek, betreffende het budget voor het departement van Justice, voorgezet. De commissie heeft nog niet van een der ministers de gevraagde talenbeelden bekomen, en er zullen nog twee of drie maanden verloopen, alvorens zij bepaalde besluiten kan nemen en haren arbeid geëindigd zal hebben.

— De tijdingen, welke wij gisteren uit Algerië mededeelden, werden heden ten volken bevestigd. Abd-el-Kader heeft eenen inval gedaan in de provincie Constantine, iets, hetwelk hij vroeger nimmer heeft durven ondernemen.

— Gisteren verspreide zich een gerucht, hetwelk de grootste onrust stiftte op het paleis veroorzaakte. Men zeide, dat de heer Teste de tijding had ontvangen van den geheel onverwachten dood van den heer Philippe Dupin. Wij zijn gelukkig genoeg, dit gerucht te kunnen tegenspreken. Het is waar, dat gisteren morgen brieven uit Pisa zijn gekomen; het betigt inhoudende, dat de ziekte van den beroemden lichter eensklaps eene ernstige wending had genomen, op het oogenblik, dat men zijne volkomene geneezing te gemeet zag. Zoo het schijnt, heeft de heer Dupin eenen aanval van beroerte gelid. Bij het ontvangen van de tijding is zijn onste zoon Eugénus, auditor bij den staatarad, onmiddellijk naar Italië afgereisd. Alles doet hopen, dat de beroemde advocaat

nog lange zal gespaard worden voor de rijkdommen, deraara van zijn overheerlijk talent, als redenaar.

— De koning heeft aan het museum der natuurlijke historie de dieren ten geschenke gegeven, hem door den keizer van Marokko aangeboden. Deze dieren, die, ondanks het slechte jaargetijde, niet door de reis geleden hebben, zullen eene plaats in menagerie van het museum krijgen, waarmede men zich geluk kan wenschen. Zij zijn zeven in getal, te weten: eene volwassen leeuwin, twee mannetjes-struisvogels, waarvan een buitengemeen fraai is, drie antilopen (wilde geiten) van twee verschillende rassen, en een wildschaap. Dit laatste dier is een der kostbaarste voorwerpen, waarmede de menagerie kan worden verrijkt. Het wilde schaap van Noord-Afrika door den heer Geoffroy Saint-Hilaire voor het eerst uit Egypte aangebragt, ontbreekt bijna in al de museums, en nooit heeft men dit dier er levend gezien. Het exemplaar, dat door Z. M. aan het museum geschonken is, is zeer verschillend van dat, hetwelk de galerijen bezitten, en de studie waarvan dit dier het onderwerp zal nitmaken, zal op vele punten bijdragen leveren tot de natuurlijke geschiedenis van de diersoort, waartoe het behoort. Een der schilders, aan deze inrigting verbonden, zal, zegt men, een afbeeldsel er van maken.

— Zekere heer Singer, onlangs te Parijs overleden, heeft eenige testamentaire beschikkingen gemaakt, die wel waard zijn vermeld te worden: Aan de L'waak-arrondissementen van de hoofdstad heeft hij 3600 franken vermaakt; aan de gemeente Usson (Bordeaux-Rijn) zijne geboorteplaats, 1000 franken, om hetzij eene brandspuit er voor te verschaffen of onder de armen der gemeente te worden verdeeld; 200 franken rente aan het comité van het israelitische assistorie; 1000 franken rente aan het bureau van veldadigheid in het 3de arrondissement en aan verscheidene liefdadige instellingen. Wijders heeft hij zes prijzen van 300 franken vastgesteld, die jaarlijks moeten worden toegekend; twee daarvan zijn ter beschikking van de studenten van oorlog en van marine, en de vier andere van de akademie van zeds- en staatkundige wetenschappen.

— Een bedroevend voorbeeld staft wederom de waarheid van het nadeelige van het te vroege begraven. De Bourbons was men bezig een igit te ontgraven, toen men plotseling klaage toonen uit de kist hoorde. Onmiddellijk werd een geneesheer geropen, doch het was te laat; bij den komst van den geneesheer bleef de schijnadoede den laatste adem uit.

— De Napelsche Staats-Courant bevat twee koninklijke besluiten; bij het eene wordt de dood veroordeeld aan misdadigers van allerlei aard, bij gelegenheid van de geboorte des jongen prinses. Het andere bevat de schenkingen aan den jonggeborene a titulo di majorasco. Derhalve treedt prins Frederico op zijn eenentertigste jaar in het bezit van alle inkomsten der geschonken goederen. Aan rijkgeld ontvangt hij van zijn 7de tot 12de jaar maandelijks 150 ducati, van het 13de tot het 16de jaar 200, van 17 tot 21 jaar 250, van 22 tot 27 jaar 500, en van 27 tot 31 jaar 1000 ducati. Huwt de prins in zijn 21ste jaar met goedkeuring des konings, dan verhoogt hij zijn rijkdom met een verhooging van inkomsten van 500 ducati; in het geval van een ongelukkig huwelijk niet verhoogd, dan verliest hij alle majoraten. Men is steeds ijverig bezig eene verzoeking te maken.

Karel (thans te Malta) tot stand te brengen.

Smulhandel en beestien.

's Gravenhage, 10 febr. Bij koninklijk besluit van van den 30sten der vorige maand is goedgekeurd een reglement voor den bakenmeester op de rivier de Tinge. Die bakenmeester zal goedgekeurd moeten zijn te Apereu. Aldaar zal eene prijscommissie worden gesteld, waaraan ten allen tijde de waarneming van den waterstand zal kunnen geschieden. De bakenmeester zal verplicht zijn den loop der rivier gestadig en naauwkeurig gade te slaan, dezelve te peilen en de aandriepelen der goet zigbare bakens aan te wijzen. Hij zal rijkdom goede boel moeten zijn voorzien. Voor alle schepen, boven de drie honderd centesaren, zoowel van inlanders als vreemdelingen, zal door de commissie aan den bakenmeester jaarlijks betaald worden. De eerste doortocht in ieder jaar te doen reize, een gulden, en wanneer de schippers den bakenmeester aan boord verlangen, hij bovendien, tekenmale, door hem aangezonden, zal betaald worden vijfzig cents. Bij wege

gering van betaling, zal door den bakenmeester tegen de nalatigen proces-verbaal worden opgemaakt en die weigering worden gestraft overeenkomstig artikel 1 der wet van 6 maart 1818 (Staatsblad no. 12). Schepen, die alleen het gedeelte der Lingt bevaaren van Goringhem naar den Arkelschen dam en vervolgens naar binnen schutten op het Zederik-kanal, zullen vrij zijn van de betaling van het bakengeld.

— Zaterdag, den 14den dezer, geen plaats zal hebben.

— De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn opgeroepen om te vergaderen op den 16den februari aanstaande.

— Men leest het volgende in den *Nederlandsche Stoompost*:

»Eenige dagbladen hebben berigt, dat het aanleggen van eenen spoorweg van den Helder, in verbinding met den Hollandschen Rijn-spoorweg, is toegestaan. Wij kunnen, echter, de verzekering geven dat zoodanige concessie nog niet is verleend. Wel zijn er, nadat er bij de regering onderscheiden aanzoeken voor den aanleg en de exploitatie van dien weg waren ontvangen, van harentwege, te dier zake aanbieding aan twee bestaande maatschappijen gedaan. Doch deze schijnen zich deswege niet te hebben kunnen verstaan, en de onderhandelingen, welke later met anderen moesten zijn aangevangen, schijnen voorsnog niet te zijn afgelopen.»

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, zijn ontvangen twee koninklijke boodschappen, ten geleide van twee wetswerpen.

19. Een ontwerp van wet tot het strekken eener buitengewone geldelijke bijdrage aan de maatschappij van weldadigheid, ten gevolge van den ongunstigen invloed van den aardappelen-ongift. Bij dat ontwerp wordt voorgesteld, dat, boven en behalve de betalingen, bedoeld bij artikel 5 der wet van 10 februari 1846 (Staatsblad no. 7), uit het bijzonder fonds tot voldoening der uitgaven, voortvloeiende uit de koloniatie van behoeftigen in de koloniën der maatschappij van weldadigheid, ingesteld bij artikel 4 dier wet, over het jaar 1846, aan die maatschappij zal worden toegekend een buitengewone bijdrage, hoogstens tot een bedrag van f 80,000, ter tegemoetkoming in hare bovenvermelde behoeften.

20. Een ontwerp betreffende de tegemoetkoming voor gelede schade wegens militaire inundatiën in de provinciën Noord-Brabant, Zeeland en Limburg.

Deze stukken zullen worden verzonden naar de afdeeling van februari en maart.

Drie ingekomen verzoekschriften worden aan de daartoe gestelde commissie verzonden. Een is van denken der hervormde gemeente te Alkmaar, houdende bedenkingen tegen het voorstel van wet, wegens de ondersteuning van behoeftigen, en van fabrikanten in touwwerk en netten, en alzo belanghebbenden te Rotterdam houdende het verzoek tot bevestiging van het besluit van 5 januari jl.; en een van de commissie van landbouw in het hertogdom Limburg, houdende bezwaren tegen de daarstelling van eene belasting op het veen, ten behoeve van het veefonds.

De rapporten van de afdeelingen tot rapporten.

19. Voor het ontwerp van wet tot voltooiing van den weg van 's Bosch naar Culemborg, de heeren: Romme, van Goltstein, Nederburgh, Star Busmann en van Leeuwen; en

20. Voor dat wegens de burgerlijke pensioenen, de heeren: Cost Jordens, Faber van Riemsdijk, van Goltstein, Boveel van Bogelanden, en Nederburgh.

De commissie den 27sten oktober jl. benoemd, tot het doen van een voorstel, betrekkelijk de herziening van het reglement van orde der Kamer, doet, bij het verzoeken van den heer Faber van Riemsdijk, verslag.

De commissie doet een ontwerp tot wijziging van het reglement voor, welk ontwerp vergezeld gaat van een motiverende nota, houdende de beweegredenen, die tot de voorgestelde veranderingen hebben geleid. Zij meent, echter, de algemeene strekking dier veranderingen te moeten doen kennen. Bij artikel III van het reglement is vastgesteld, dat hetzelfde, nimmer na verloop van drie jaren, aan eene herziening moet worden onderworpen. Tot uitvoering van dat

artikel is de commissie benoemd. De grenzen voor den door haar te verrigten arbeid waren niet afgebakend. De herziening, die er plaats moest hebben, kon in eene enge en ruime beteekenis worden opgevat. Maar de commissie heeft zich bezwaarlijk kunnen voorstellen, dat de Kamer, reeds na drie jaren, eene geheele omwerking van het reglement, op geheel nieuwe grondslagen, zou hebben bedoeld. De commissie heeft derhalve geoordeeld, dat het hare taak was, om, met behoud dier grondslagen, die verbeteringen in het reglement voor te stellen, welke eene ondervinding van drie jaren als doelmatig en noodzakelijk had doen voorkomen. De commissie heeft gemeend, dat haar geen speciaal mandaat gegeven was, om eene algeheele herziening van het reglement voor te dragen, en zij geloofde ook niet, dat dit, of vroeger, of later, in de bedoeling der Kamer heeft gelegen. Zij geloofde dit te minder, toen zij zich herinnerde wat er in het afgelopen jaar, bij de behandeling van een voorstel tot herziening van het reglement, was gezegd en voorgevallen. Zij meent, dat de tijd nog niet gekomen is, om tot eene algeheele herziening van het reglement over te gaan. Het zou immers nog uiterst moeilijk vallen, omtrent sommige punten, het gemeen overleg met de regering tot stand te brengen. Niet alleen de grenzen van haar mandaat en de waarschijnlijk bedoeling der Kamer leverden beletselen voor de commissie op, om de herziening verder uit te strekken, maar zij zag zich ook door de bepalingen der grondwet gebonden, zoodat zij niet heeft kunnen voorstellen, wat haar anders heilzaam of doelmatig zou zijn toegestehen. Dit is, onder anderen, het geval geweest met het vroeger reeds geopperde denkbeeld, om de algemeene verlagen te doen strekken tot het bepaaldelijk aannemen der aanneming of verwerping van een wetsontwerp, hetgeen in strijd geoordeeld is met de bepalingen der grondwet. Hoezeer de commissie mitsdien hare last eenigzins beperkt achtte, of dien zoo heeft opgevat, is zij, echter, ook niet teruggedeinsd voor de veranderingen, die zij meende te moeten voordragen, en die, naar haar oordeel, konden strekken tot wezenlijke verbetering van de bestaande reglementaire bepalingen, inzonderheid van hoofdstuk VI, nopens het verzenden der ontwerpen van wet en der voorstellen naar de afdeelingen, van de werkzaamheden uitdrukkende, en die der rapporteurs. De commissie durft zich niet vleijen, dat haar ontwerp aan aller verlangen, aan aller wenschen, zal voldoen; doch zij houdt zich overtuigd, dat vele voorgestelde veranderingen als wezenlijke verbeteringen zullen worden aangemerkt. In den tegenwoordigen stand van zaken, was, voorsnog, aan geene algeheele verandering van stelsel te denken.

Dit ontwerp van herziening met eene daartoe behoorende nota tot toelichting, zullen worden gedrukt en verzonden aan de afdeelingen.

De commissie, belast met het opstellen van een ontwerp van adres tot rouwbeklag aan den koning wegens het smartelijk overlijden van Z. K. H. den jongen prins Frederik der Nederlanden, heeft hare taak volbragt en stelt een ontwerp voor. Dat ontwerp wordt dadelijk ter overweging verzonden aan de afdeelingen. Inmiddels wordt de vergadering gescheiden.

Ten een ure wordt de zitting hervat. In het bedoelde ontwerp van adres zijn nog eenige veranderingen gebracht. De besprekingen zullen morgen behalve ten elf ure worden gehouden.

— Aanstaaenden donderdag zal er eene buitengewone voorstelling in den koninkliken Franschen schouwburg alhier plaats hebben, en wel ten behoeve der armen in de residentie. Dien avond zal de beroemde groote opera: *la Reine de Chypre*, worden opgevoerd.

Assen, 9 febr. In de gewone vergadering der provinciale staten van 1843 werd door een lid voorgesteld, den *Ballerkuil*, met de daaraan verbondene geschiedkundige herinneringen, voor de provincie aan te koopen. Dit voorstel tot onderzoek en rapport aanleiding gegeven hebbende, werd in der staten gewone vergadering van 1844 besloten, den voorgestelden aankoop uit te stellen, totdat omtrent de ware ligging van den *Ballerkuil* eenige meerdere zekerheid zou zijn verkregen. Sedert heeft men meer overtuiging bekomen ten aanzien van de gegrondheid van het aangenomen gevoelen, dat de kuil of liever de door aaneensluitende heuvelen gevormde kooi, in het heideveld, op zeer geringen afstand ten westen van het dorp Rolduy, eene aloude gerritsplaats is,

waar de vier en twintig door de gemeente gekozen Eiten onder den blooten hemel en ten aanhoore van het omstaande volk, het regt van soevereine regtspraak uitoefenden. Vooral werd, tot staving van dat gevoelen, het onwraakbaar gezag ingeroepen eener standvastige en duidelijke overlevering, die reeds door den kronijkschrijver *Picardt*, in het jaar 1660, vermeld en als geldig erkend werd. Dezer dagen is bij de veiling van eenige percelen der Rolder markte, ook de *Ballerkuil* openbaar te koop aangeboden, en is dezelve, naar men verneemt, van wege het provinciaal bestuur voor ruim f 100 aangekocht. Dezelve zal nu denkelijk omvredigd en overigens geheel in denzelfden toestand bewaard worden. Het verhengt ons, dat dit roemrijk gedenkteken van de zelfstandigheid en onafhankelijkheid der landschap eindelijk weer gemeen goed van alle Drenthen geworden, dat die door verhevene herianeringen gewijde plaats voortaan voor schennis veilig is.

— Men verneemt, dat de rijkstollen in deze provincie, op den 26sten januari jl. publiek ter verpachting aangeboden, alle door het bestuur der domeinen zijn ingehouden, zoodat de tolgelden in Drenthe vooreerst bij gaardering ingevorderd zullen blijven worden.

— Te Dwingelo zijn gister vier huizen afgebrand; een jong meisje is hier gevankelijk binnen gebragt, verdacht van dien brand moedwillig gesticht te hebben.

§ *Lochem, 11 febr.* »Even als in andere steden en plaatsen, had ook binnen deze stad op gisteren plaats de geautoriseerde openbare verloting van veellei handwerken, door eene vereeniging van dames dezer plaats, onder loffelijke medewerking van andere belangstellenden, zoo van hier als elders, bijeengebragt, met het doel, om uit den opbrengst daarvan eenigermate te gemoet te komen in de tijdelijke behoeften van een aantal huisgezinnen.

»Eenige dagen vroeger had, bij heusche bewilliging van het plaatselijk bestuur, eene openbare ten-toon-stelling dezer voorwerpen op het stadhuis plaats gehad. — Bij deze gelegenheid, en op het aanschouwen van een aantal van 266 prijzen, waartoe 452 loten zijn uitgegeven, stond ieder verrukt over de verscheidenheid, den kieschen smaak, en de keurige bewerking, welke zich hiërby liet opmerken. — De verloting is in de beste orde afgelopen. — De gezegde dames-vereeniging, benevens allen, welke daartoe welwillend hebben medegewerkt, hebben met eere hunne taak volbragt, en mogen zij in de dankbare hulde van een aantal, door den armenstaat wel niet bedeelde, maar, echter behoeftige, mede-ingezetenen, eene ruime belooning vinden voor alle aangewende moeite.»

Arnhem, 11 febr. Eerstkomende zaterdag wordt de zaak tegen den *Bijwagen*, (waarin de heer van *Bulst*, van Kampen, appellaut is van een vonnis der Zwolsehe regtbank) voor het provinciaal gerechtshof van Overijssel behandeld. Onze stadgenoot, de heer en mr. *Boissevain*, zal ook nu weer de verdediging van den heer van *Bulst* voordragen.

Aanstaaenden dinsdag zullen — gelijk reeds gemeld is — voor ons hof de debatten gevoerd worden in de zaak tegen onzen uitgever, en acht dagen later — dus den 24sten dezer — wordt voor hetzelfde behandeld die van *E. Meester*, welke door den Hogen Raad naar hetzelfde is verwezen, ten einde aldaar op nieuw te worden behandeld. Het is de zaak van den jagt-opziener *Deijs* tegen *E. Meester*, wegens laster, die in den *Oijevaar* gepleegd zou zijn.

Men verneemt, dat deze beklagde, die zich, wegens een crimineel proces, thans voorloopig in hechtenis bevindt, reeds naar herwaarts is overgebragt.

— Voor eenigen tijd werd gemeld, dat, op aanzoek van Z. M. den koning van Denemarken, onze regering den heer *M. Beijerinck*, hoofd-ingenieur, en den heer *J. A. Beijerinck*, ingenieur van den waterstaat, opgedragen had het onderzoek naar de ontworpen plannen tot vergrooting en verbetering van de haven van Huzam in het hertogdom Sleeswijk. Men verneemt thans, dat deze beide ingenieurs bereids hunne taak hebben volbragt, en op de terugreize naar hun vaderland zijn. Z. M. de koning van Denemarken, heeft, als een blijk van hoogstdezelfs bijzondere tevredenheid, beide heeren begiftigd met de versierselen van het ridderkruis der Danneborsgerde.

Mengelwerk.

(Op vereeënd verzoek, wordt het onderstaande overgenomen uit *The London Mercantile Journal*, van 3 februari.)

De oude en nieuwe school van ingenieurs.

Uitvinding van **PARRIN en PRITZ**.

Ofschoon wij het gevaar insien, hetwelk ons, naar sommigen beweren, uit den algemeenen ontswimigen van voor onmiddellijk aanleg van spoorwegen klaarblijkelijk bedreigt, — de handelsverlegenheid, name-lijk, welke zou kunnen geboren worden uit eene ongepaste versmelting der kapitalen des lands in zulke ondernemingen; — een gevaar, hetwelk ons boven het hoofd hangt als een voorbeeld der verschrikking, — zoo is er niettemin een ander tastbaar kwaad, hetwelk onvermijdelijk daaruit moet voortvloeyen, tenzij onze kapitalisten een weinig meer de aandacht vestigen op de wetenschappelijke vorderingen van het onderwerp. Wij behoeven niet te zeggen, dat de wetenschap op het stuk van stoom en spoorwegen, in meest al hare takken, voorstering niet anders kan beschouwd worden als nog steeds in hare kindsheid te zijn; en hoe weinig aandacht rekenkt men niet nog, in den tegenwoordigen tijd, — een' tijd van algemeenen spoed en overijling in al zijn doen en handelen, — aan de vorderingen, welke mannen van talent en verstand de wetenschap doen maken! Uwe fashionable ingenieurs, geheel te vreden met den gevestigden naam, welke hun een' son rijken oogst van vruchten opleverde, hebben noch tijd noch gedult tot aandachtige besochering en overweging. Overal met plannen en projecten in ieder oord des rijks, graven zij er van, een eikel naar te bescieden aan het opmerken der verbeteringen, welke afgetrokkene en profbundervindelijke wetenschap hun tot het zachtgeren en zekerder maken van het eenmaal genomen stelsel, aan de hand geeft, en niet dat met volslag weersin zien zij het, dat anderen in de gelegenheid zijn te doen, wat de winstgevende pligten, voortvloeyende uit hunne sloten en alterwege aangelegde verbindingen, hun belet werven te doen. Eenmaal een kostbaar, pomp en gevaarlijk stelsel aangenomen, hetwelk voldoende is om er de zaken mede gaande te houden, schijnt het geheel tweekend aan hunne roeping zoowel als aan hun belang, niet om eenige andere zaak te bekomen. Maar billijk en wenschelijk is het, dat de kapitalist, die zijne verstand en vermogen wijdt aan de verwezenlijking van het groote doel, de re-organisatie en voltooiing der middelen van inwendig verkeer, zijne aandacht bij de gewichtige zaak bepalen en lichte op de onnodige uitgave van millioenen, waartoe die *efficiency-school* (1) van ingenieurs, welke het heeren en versterken van nieuwe begiselen of nieuwe toepassing van oude regels toch niet zal verhinderen, — hem noodzakt want, wat betreft het economische der kwestie, zoo zijn daarbij betrokken niet enkel de *casus* maar van aanleg, maar ook die der bij *voortgang* van te worden en te onderhouden *afzet*, welke beide de van het in voldoende *vervoeren* met *behoort* van ieder deel der machine. Dit kan wel verstaan worden begrepen. Wij zullen, als wij ons eerste voorstelling, hier spreken van het project der *hooren* *PARRIN en PRITZ*. Deze hoop beweren, dat, — met het in praktijk brengen van hun plan, — tegenover het tegenwoordig spoorweg-systeem een' bezuiniging zal kunnen bewerkstelligd worden van drie vierden in den aanleg van een' spoorweg; vijf zedden in dezelfde mate van *omstandigheden* en drie vierden in de uitgaven, behoevige voor de vereischte vorderende beweging der zelve; en zij beweren zulks in drie *toege*; dat zij geen enkelen oent van het publiek zullen vragen, vordert zij profonderzindelijk de nittoetijkheid en de eenvoudigheid van hunne nitvinding zullen bewezen hebben en zulks door bene profielie, welke binnen kort zal gelegd worden. Vraagt men naar de zekerheid, de veiligheid van hun stelsel, zoo verzekeren zij, dat daarbij geene assen of wielen breken, geene tunnels instorten, geene wegen inzakken kunnen.

Als meerkundigen koesteren wij alle vertrouwen,

(1) Moeijelijk is het, dit woord in het Hollandsch terug te geven. De schrijver wil, meenen wij, zeggen, dat deze school zich geene verdere moeite tot ontwikkeling geeft, als wanende het einde van alle ontwikkeling of wel het *toppunt* daarvan bereikt te hebben.

dat zij, althans voor een groot deel, zullen kunnen geven, wat zij beloven. Indarfaad herhalen wij slechts, wat wij, vier maanden geleden, seiden, en het verheugt ons, — maar bevreemdt ons niet, — dat vele uitstekende ingenieurs, Engelschen zoowel als Franschen, hunne adhaesie aan onze meening geschonken hebben. De uitgelezen vereeniging van ingenieurs, wier namen prijken op het prospectus van schier iedere spoorweg-maatschappij, moge najverig en hoovaardig op hun spoorweg-monopolie, op eene uitnodiging tot onderzoek, of eene uitdaging tot tegenbewijs der verdiensten van zulke nitvindingen met nitnochtning nederzien, — het belang van den kapitalist, die zoo veel mogelijke vruchten van zijne uitschotten wenschte, is aan het hunne tegenovergesteld en geene middelen, welke kunnen strekken tot het maken van bezuinigingen in het systeem van het aanleggen van spoorwegen, tegen zijne zandacht ontgaan.

Wij hebben, door vriendelijke mededeeling van den heer *MARCOU*, lid van den handelsraad, een lijvig boekdeel ontvangen van ongeveer 1400 bladzijden, zijnde de 15de serie, beschrijvende de costume, tarieven, reglementen, opbrengsten, verkeer enz. van vreemde landen. Het voor ons liggend deel handelt over de Vereenigde Staten. Wij zullen bij de eerste gelegenheid onzen lezers een uittreksel uit dezelve bearijken inwendig mededeelen.

Ingezonden stukken.

Nog een woord over de laatste benoeming tot leden der Eerste Kamer.

Onder de zoo dikwijls bij ons voorvallende, onverklaarbare zonderlioheden in 's lands zaken, behoort voorzeker de benoeming van eenen vrijen Fries tot lid der Eerste Kamer van de Staten Generaal bij gelegenheid van 's konings laatste verjaardag; — en het moet iedereen vaderlander verheugen, 's konings keuze (door eene ministeriele anomalie, echter, dit geloovan wij stellig), zich te hebben zien bepalen tot eenen man als den baron *S. VAN WELDEREN RESEKERS*, wiens politieke denkwijze door daden gebleken is, ondubbelzinnig en tot hemoening der grondwet geneegen te zijn: erge, alweder eene inconsequentie van den heer *SCHIMMELPRENSINK!* De koning, of Zr. Ms. ministers moeten dus zeer van gevoelen veranderd zijn omtrent de revisie-kwestie, of wel de heer *VAN WELDEREN RESEKERS* moet beterschap hebben beloofd.

Wij nemen dan ook de bepaling, door de staten van Friesland gemaakt, dat de notulen hunner vergaderingen gedrukt moesten worden, wij. Want nu, toch, is men in staat de antecedenten van deze *en gene* te gaan en daaruit gevolgtrekkingen voor de toekomst te maken.

Wanneer ik nu die gedrukte notulen der vergadering van de provinciale staten van Friesland, anno 1844, pagina 185 — 187, opsla, dan vind ik daar de politieke geloofsbelijdenis van den baron *S. VAN WELDEREN RESEKERS* openlijk in een officieel staatsstuk en met met zijne hoogadelijke naamteekening bekrachtigd, afgelegd, toen hij benoemd was als lid der commissie tot examinatie van het bekende voorstel des heeren *VAN WELDEREN*, om door de Friesche staten-vergadering een adres aan den koning aan te bieden tot herziening der grondwet.

In gemeld stuk, mede door den heer *S. VAN WELDEREN RESEKERS* ondertekend, dus voor zijn personeel gevoelen erkend, en later, met de tien protesterende Friesche Maatscheden, onder welke hij zelf behoort, bekrachtigd, zie pag. 187 die notulen, wordt gezegd: »De tegenwoordige grondwet voldoet niet meer aan de behoeften van het volk en stemt niet meer overeen met den geest van den tijd.»

En verder: »Wij kennen aan de provinciale staten toe de bevoegdheid, om op de herziening der grondwet aan te dringen.»

Wij meenen dat te mogen herhalen, dat het allen in den lande, die naar herziening der grondwet haaken, verhangen, is: eene ministeriele anomalie te zien, welke aan in zich zelve ook nuttige uitwerkselen kan hebben; iets, hetwelk wij tot heden nog niet wisten; — eene anomalie, zeggen wij, die iemand, welke zulke gevoelens openlijk als de zijne erkent, in de Eerste Kamer heeft doen zitting nemen.

Indien de heer *SCHIMMELPRENSINK* met deze omstandigheden ten opzichte van zijnen vriend *RESEKERS* onbekend was, dan zal hij moeten beknunen, den wolf in de schaapskudde te hebben gebragt; want waar kunnen wij betere vergelijking vinden ten opzichte van 's mans benoeming tot lid onzer gearaneerde Eerste Kamer?

Wij weten het: *toute comparaison est odieuse*; maar wij moeten den heer *VAN WELDEREN RESEKERS*, als een' man naar ons hart, wel eenigen moed inspreken; daar hij, in den ultra-conservativen dampkring der Eerste Kamer moete de adem halen, met zijne, volgens boven aangevoerde antecedenten, erkende herzienings-opinie, voor jaarlijks drie duizend gulden slechts, wel vast in zijne schoenen moet staan en daar zeker een even goed figuur weten te maken, als toen hij, tijdens zijn lidmaatschap der Tweede Kamer, door wijlen *Z. M. WIJMAN I* werd benoemd tot lid der commissie, belast om van tijd tot tijd de bekingen

van het amortisatie-syndicaat — rouwvoller gedachtenisse! — op te nemen, te contrôeren en te approuveren. — De zaken liepen, trouwens, spoedig af: want gewoonlijk was in éénen dag alles afgedaan en geleekend om de heeren konden naar 's Gravenhage terugkeeren en hadden zes honderd gulden voor ieder reisje verdiend! Maar werd er wel om de verantwoording gedacht *vis à vis* het arme volk van Nederland? Dit betwijfelen wij, en het zal misschien deze oedervinding zijn, welke dezen vrijen Fries tot eenen zoo blijkbaaren aanhanger, eenen opregten, welmeeneuden, steeds glimlagchenden, handjes-gevonden aanhanger van de grondwets-herziening zal gemaakt hebben.

Oefent nu onze Fries eenigen invloed in de Eerste Kamer uit, dan sien wij nog — *oh*, nooit verwachte zaak! — van denzelfven een voorstel van grondwets-herziening uitgaan; — dachten ten minste al de leden als onze vrijen Fries, dan lacht het vaderland een heerlijk verschieft tegen en wij behoeven niet anders tot bewijs te nemen dan zijne bemoeijingen bij het amortisatie-syndicaat; — over dat monster, dat *DANIELSEN*-vat, heeft toch de publieke opinie reeds lang beslist even als over dezels nitiunder met al dezels handlangers. De benoeming, waarvan hier de reden is, leidt ons van zelve tot deze bescheuring.

Moeten wij ons verheugen over dezelve, omdat Zr. Ms. gevoelens over de grondwets-herziening blijkbaar veranderd zouden zijn, daar hoogst dezelve iemand benoemt, die der herziening toegedaan, dus in strijd met de laatste troonrede is? — Of heeft de minister *Z. M.* onkundig gelaten van de liberale houding, door den heer *VAN WELDEREN RESEKERS* in de Friesche staten-vergadering aangenomen? dan diene dese om hoogstdeze daarvan kend te doen; — of is de heer *RESEKERS* een politieke reuggaat geworden? Maar de drie duizend gulden van de Eerste Kamer, even als de zeshonderd in der tijd voor de verificatie en approbatie van de handelingen van het amortisatie-syndicaat, zijn argumenten in den geest van *rejoice*, als hij zegt:

»Ce qui est bon à prendre, est bon à garder.»
Dixit S....

Advertentiën.

††† Bij de Ondergeteekenden zijn wederom ††† te bekomen **DENNEN-, GRAS- en KLA-††† VERZADEN.** — Zij verzoeken hunne begunstigers de Commissie ten spoedigste op te geven, ten einde hun van de laatste prijzen te kunnen deen jouissereen.

Arnhem, den 10ten Februarij 1846.

GARA **SPRENGER.**

Lundi, 10 Febrer 1846.

Une seule Représentation à Arnhem,
par Melle GEORGES de Paris.
En compagnie avec les artistes du Théâtre Français d'Amsterdam.

En cas que les frais peuvent être couverts, et à quoi le bureau pour l'inscription et la retenue des places sera ouvert *Jeu di et Vendredi*, le 12 et 13 Févrièr, de 10 à 2 heures.

Prix des places: 1er f 1 99, 2es f 1.

STOOMBOOT-VAKT

OF DE

M. J. A. S.

Onderneming van **P. J. BERGER.**

Dienst tuschen Venlo en Rotterdam.
De ijzeen **STOOMBOOT, DE MALIS**, voort geregeld:

elken Maandag en Donderdag, van **VENLO naar ROTTERDAM**, en elken Dingsdag en Vrijdag, van **ROTTERDAM naar VENLO.**

Vertrekt 's morgens ten 4 ure.

Nijmegen, 9 Februarij 1846.
(Door den hoogen waterstand kunnen de posten niet geregeld aan, en heeft daarom dit marktberigt niet eerder kunnen worden geplaatst.)

Van *Farwe* was bij den wederom *van venlo* doch vond geen begeerte als tot 20 h 25 cents lagere prijzen, dan die der vorige week, waarvoor vele honders niet wilden loslaten. Men heeft besteed voor *Onze Hooglandche Fries*, bij geref; *Nieuwe Hooglandche* werd op f 12 gehouwen onder handel; *Nieuwe Inlandsche en Cleefsche* f 9.65 a f 11. — Van *Rogge* was ruimte van aanvoer, en ofschoon bij het oopen der markt wederom f 9.25 a f 9.75 voor enkele partijen werd besteed, liep de markt wat later zeer laag en moest men, wilde men verkoopen, tot f 9 a f 8.75 loslaten. — *Gerst* vond van f 5.60 tot f 6.00 vrij gades aftek. — *Boekweit* schaarsch en voor f 7.55 a f 8.63 verbruht. — *Haver* te ven loom met weinig handel: f 2.50 a f 3.30. — *Erwten en Boonen* werden wel geveld, doch vonden geen belang.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Febr. 5 El 7 Pans 6 Dain: gew. 6 gev. 0.0.

Te Arnhem, bij **G. A. THIENS**, Boekdrukker.